

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคสันติภาพชาวไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคสันติภาพชาวไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๒๖/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคสันติภาพชาวไทย ดังนี้

นโยบายพรรคสันติภาพชาวไทย

พ.ศ. ๒๕๕๐

“พรรคสันติภาพชาวไทย” จะยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคภายใต้รัฐธรรมนูญปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นหลักในการบริหารประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายของการบริหารไว้ ๑๖ ด้าน ดังนี้

- นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
- นโยบายด้านเศรษฐกิจ
- นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม
- นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์
- นโยบายด้านการศึกษา
- นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
- นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง
- นโยบายด้านการต่างประเทศ
- นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม
- นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม
- นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุขโลก

๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

๑. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

ปัญหาการเมืองที่ยังไม่เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ฉะนั้น พรรคสันติภาพชาวไทยจึงเน้นการแก้ปัญหาลึกของชาติ ด้วยการเริ่มต้นจัดระบบการเมืองให้เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ โดยจะเน้นความสำคัญในการบริหารตามหลักการของระบอบประชาธิปไตย ที่จะตั้งพรรคการเมืองโดยประชาชน เป็นของประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ เป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๒) ให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย และปลูกจิตสำนึกส่งเสริมให้คนไทยมีความรักชาติบ้านเมืองและมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการประจำมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเปิดเผย เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติ

(๔) การกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และการกระจายความเจริญสู่ชนบทอย่างแท้จริง

(๕) ให้การสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๖) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐานในระบบงานราชการ และรวมทั้งการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการทุกระดับชั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และมีประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุด

(๘) ปกป้อง คุ้มครอง และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยยึดหลักของระบบเศรษฐกิจการแข่งขันเสรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประเทศชาติ

(๒) ให้การสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานของผลผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรม ภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา โดยใช้ทรัพยากรของชาติให้น้อยที่สุด เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของชาติโดยรวม

(๔) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีที่ทำกินเป็นของตนเอง และกำหนดพื้นที่ทางการเกษตร ป่าไม้ อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

(๕) พัฒนาระบบรัฐวิสาหกิจ โดยไม่แปรรูปรัฐวิสาหกิจ

(๖) กระจายความเจริญ และสนับสนุนการเพิ่มงานไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัดในเมืองหลวง

(๗) ปรับปรุงการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้า เครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควร และป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศ

(๙) ปัญหาการเงิน การคลัง และการธนาคาร ให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจ หลีกเลี่ยงการผูกขาด และให้มีการควบคุมการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระ มาตรฐานสากล เป็นหลัก

(๑๐) ป้องกันให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะการเงินใด ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินอย่างเหมาะสม ด้วยการประหยัด และป้องกันการรั่วไหล

(๑๑) ร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการลงทุนร่วมกันในด้านเศรษฐกิจ ภายใต้หลักของความ เป็นอิสระและพึ่งตนเอง

(๑๒) สนับสนุนให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปมีความเป็นอยู่และดำเนินชีวิตตามแบบของเศรษฐกิจพอเพียงและการพึ่งตนเองเป็นหลัก

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนกระทั่งถึงระดับชาติ พร้อมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า

(๒) ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

(๓) ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมแบบสมบูรณื้เต็มรูปแบบ โดยให้แผนการ ประกันสังคมนั้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม ที่เป็น เอกลักษณ์ของชาติ

(๕) ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนา และสามารถประกอบศาสนพิธีที่ ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันทั้งหลายมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง

(๖) กำหนดมาตรการและวิธีปลุกฝังชาตินิยมให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกหมู่เหล่า เพื่อสร้างเสริมทัศนคติที่ดีต่อประเทศ

๔. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์

(๑) ส่งเสริมและแก้ไขระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบ ให้มี ประสิทธิภาพ และมีบทบาทที่เข้มแข็งขึ้น ทั้งด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย ตลอดจนการบริหาร องค์กรเพื่อการพึ่งตนเอง

(๒) ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เพื่อแก้ปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตที่ตกต่ำ

(๓) ส่งเสริมการค้นคว้าและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสานและแบบปลอดสารพิษ ให้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมแบบ ปลอดสารพิษให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ ชายฝั่งทะเล ทั่วประเทศ ให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ สะอาด ปราศจากสารพิษ เนื่องจากมลภาวะและพาหะของโรคร้ายต่าง ๆ

(๕) ปรับปรุงระบบชลประทาน แหล่งน้ำต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลประโยชน์ทางด้าน การเกษตร การประปา และการป้องกันน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ

(๖) สนับสนุนการตลาดการเกษตรของสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัด เพื่อเพิ่มการตลาดภาคในประเทศและตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ

(๗) หุ้คยั้งการทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติโดยเด็ดขาด พร้อมกับดำเนินการฟื้นฟูอนุรักษ์สภาพป่าต้นน้ำลำธาร เพื่อคงไว้เพื่อป่าไม้และธรรมชาติที่สมบูรณ์

(๘) ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการรุกกล้าเขตที่ดินที่เป็นป่าสงวนและสาธารณะ

(๙) สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนทั่วประเทศ เพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลาดตามธรรมชาติ

(๑๐) ให้การสนับสนุนการประมง รวมทั้งประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงไกลฝั่ง โดยออกมาตรการการทำประมงในเขตหวงห้ามและฤดูวางไข่อย่างเป็นระบบ

(๑๑) ส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

๕. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๑) สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๒) ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมและผลผลิตด้านอุตสาหกรรม

(๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม

(๕) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก และความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้เพียงพอ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ และการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ

(๖) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิตอุตสาหกรรมของไทย

(๗) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อมและสภาพที่ดีตามมาตรฐานสากล

(๘) ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรมของคนไทย ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติ ในเชิงการผลิต เพื่อเพิ่มการผลิตทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(๙) ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกันกับบริษัทต่างชาติและโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิดในรูปของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีพื้นฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

(๑๐) ออกมาตรการให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ โดยเป็นผู้ถือหุ้นกับบริษัทและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของชาติ เพื่อเปิดโอกาสสนับสนุนให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมดังกล่าว ได้มีส่วนในการนำกลับมาขายให้กับหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการพัฒนาและวิจัยร่วมกันต่อไป

(๑๑) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบและต่อเนื่อง

๖. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักในการอ่าน และการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนทุกระดับการศึกษา

(๓) ออกมาตรการให้ครูและอาจารย์ ต้องมีการพัฒนาในการสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๕) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับได้มีการดำเนินกิจการร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนศึกษาของแต่ละคน จัดการการขัดแย้งระหว่างสถาบันการศึกษา และให้มีมาตรการอย่างเฉียบขาดกับนักเรียนและนักศึกษาที่ประพฤติผิดกฎของสถาบันการศึกษาอย่างรุนแรง

(๖) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่กำลังขาดแคลน โดยมุ่งเน้นเพื่อให้ความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๗) สนับสนุนให้ผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคมและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาอบรมวิชาชีพมากขึ้น โดยยึดถือการพึ่งตนเป็นหลัก

(๘) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญ กำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

(๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษา ให้เจริญก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแปลและเรียบเรียงหนังสือ หรือตำราเรียน หรือเอกสารอ้างอิง ที่ใช้ในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ เพื่อให้แก่นักเรียนและนักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๑๑) สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐอยู่ในระบบของราชการ

๗. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

(๑) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ

(๒) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

(๓) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เอง บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

(๔) ปรับปรุงและสนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์กรทหารผ่านศึก และครอบครัวทหาร ให้ดีขึ้น เพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ

(๕) ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพ ให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ ความน่าเชื่อถือ และความเข้มแข็ง อย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางการศึกษา การซ้อมรบ การศึกษาอบรม ทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทางการทหารเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน ในการฝึกซ้อมรบ หรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน

(๗) ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษ เพื่อป้องกันและติดตามการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ การทำจารกรรมจากขบวนการก่อการร้ายจากนอกประเทศอย่างจริงจัง

(๘) ให้เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการถูกล้ำและการแทรกแซงจากต่างประเทศ

(๘) ให้เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบคนเข้าเมืองโดย ผิดกฎหมาย ผู้ลักลอบ ผู้ลักลอบการเมือง และอื่น ๆ

(๑๐) กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระ โดยยึดหลักการของผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติ เป็นหลัก

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศ โดยไม่เลือกการปกครอง ในลัทธิที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในด้านเชิงการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๔) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ โดยที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้น อย่างสมบูรณ์แบบ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นตัวกลางในการ ขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขาย และการส่งออก อย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุด โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลาย ประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) เน้นเพิ่มนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ให้รายงานและเก็บข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย สังคม และวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อความมั่นคงของประเทศ ในด้านการปฏิบัติการทางการทูต

(๘) กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้ดูแล ช่วยเหลือ คุ้มครอง และบริการ คนไทยที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

(๙) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ผ่านสถานทูตไทย หรือ สถาบันศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร เพื่อความ มั่นคงของประเทศ

(๑๑) สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากล ในกรณี ผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ และการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือ การหลบหนีออกนอกประเทศ

๘. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการภาคเอกชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน และการส่งออก

(๒) สนับสนุนให้มีการเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่ม และเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงเพื่อที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

(๓) ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว มาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรมการเกษตรและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ เพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

(๔) สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทย มาประยุกต์ เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการลงทุน วิจัย และพัฒนาร่วมกันกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมการเกษตรภายในประเทศ

๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรม เกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๒) ขยายการว่าจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้น และให้มีองค์กรของรัฐมาดำเนินการควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อจัดการขูดรีดแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป

(๓) เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน ทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ โดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รองรับในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลากลอบ และอื่น ๆ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน ทั้งแบบทวิภาคี และไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๗) จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการ ให้เป็นศูนย์กลางข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษี ให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ การให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๘) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพ เพื่อเป็นหลักและประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตภายหลังจากการเกษียณอายุ

(๙) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงานและสังคมแห่งชาติ และเป็นประโยชน์กับผู้ใช้แรงงานสูงสุด

(๑๐) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติ ทั้งผู้ใช้แรงงาน ครอบครัวผู้ว่างงาน รวมจนกระทั่งถึง ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

(๒) จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนลิขสิทธิ์ของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

(๓) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม ให้มีความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเป็นธรรม และมีอาชีพที่เหมาะสม

(๔) ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวด โดยการใช้แรงงาน จะต้องได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิด และเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

(๕) ออกกฎหมายลงโทษบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่ทำทารุณกรรม และไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

(๖) ให้การสนับสนุนบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือทางการเงิน ในกรณีที่มีภาระเลี้ยงดูบุตรอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในกรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่มีรายได้ต่ำกว่า

เกณฑ์มาตรฐาน รัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดี และมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๓) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กก่อนหน้าที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้ง ให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดี ที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหามาได้อย่างเต็มความสามารถ

(๔) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐ เพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมประกอบ และไม่สมประกอบอันเกิดจากอุบัติเหตุ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

(๒) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์ รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๓) เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๔) ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมาก ให้กลับมา

(๕) พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

(๖) บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้ก่อมลภาวะ จะต้องจ่ายค่าชดเชยในการกำจัดมลภาวะ

๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

(๑) ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติด ให้โทษอย่างเฉียบขาด

(๒) ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเฉียบขาด

(๓) สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหารและตำรวจตระเวนชายแดนในการป้องกันการนำเข้า และจำหน่ายประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

- (๔) ให้การคุ้มครองและกักกันผู้ที่ติดเชื้อเสฟติด และใช้วิธีการแพทย์ เพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับสู่สภาพเดิม พร้อมทั้งเข้าสู่ตลาดแรงงานตามปกติ
- (๕) ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรง ในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิต การจำหน่าย และการเสพยาเสฟติดให้โทษ
- (๖) ให้เข้มงวดกับการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเจือปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้จากต่างประเทศ ที่อาจจะก่อให้เกิดโรคระบาดติดต่อ มีผลเสียต่อการเกษตรของประเทศ
- (๗) ให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหนะต่าง ๆ ทุกชนิดจากต่างประเทศให้มากที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นพาหะร้ายแรง และเป็นอันตรายต่อการบริโภคภายในประเทศ
- (๘) ให้ความเข้มงวดกับชาวต่างประเทศที่จะเข้ามาภายในประเทศ ซึ่งอาจจะนำโรคระบาดร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศ

๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโลก

- (๑) สนับสนุนและส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโลกอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง
- (๒) เพิ่มมาตรการการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพและร่างกายของประชาชน
- (๓) สนับสนุนให้อาณาเขตตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัด มีการบริการที่ดีและทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง
- (๔) ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรอนยชนิดต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น
- (๕) ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น
- (๖) เพิ่มมาตรการการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

- (๑) ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชน และสนับสนุนให้มีการค้าเสรี
- (๒) ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชน หรือผ่อนปรนลงมา เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน

(๓) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุ ซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม

(๔) ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัด โดยเฉพาะการคมนาคม และการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางรถยนต์ทางบก และทางอากาศ

(๖) ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและการคมนาคมที่ซ้ำซ้อน

(๗) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการสื่อสารและคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลา และอื่น ๆ

(๙) ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทางการบรรทุกน้ำหนักที่มีผลต่อสาธารณสุขปลอดภัยของรัฐอย่างเป็นธรรม

๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะ ให้พอเพียง โดยเฉพาะในเมืองใหญ่

(๒) ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก และสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้

(๔) ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและมีสนามกีฬาทุกหมู่บ้านที่มีคนอาศัยอยู่ ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย

(๕) ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น เพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ

(๖) ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีขวัญและกำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

ข้อบังคับพรรคสันติภาพชาวไทย

พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับพรรคสันติภาพชาวไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคสันติภาพชาวไทย เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรค ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคสันติภาพชาวไทย พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ พรรคสันติภาพชาวไทย ” ใช้ชื่ออักษรย่อว่า “ สช. ” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “ SANTIPAP CHOWTHAI PARTY ” ใช้ชื่ออักษรย่อว่า “ SC. ”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) พรรคสันติภาพชาวไทย ใช้เครื่องหมายเป็นภาพหนังสือและภาพปีกนก ด้านล่างเครื่องหมาย มีคำว่า “พรรคสันติภาพชาวไทย” ด้านล่างเครื่องหมาย มีคำว่า “SANTIPAP CHOWTHAI PARTY” ดังภาพ

พรรคสันติภาพชาวไทย
SANTIPAP CHOWTHAI PARTY

โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

ชื่อ “พรรคสันติภาพชาวไทย” หมายถึง สัญลักษณ์แห่งสันติภาพของคนไทย

พื้นสีเขียว หมายถึง เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

พื้นสีเหลือง หมายถึง ความบริสุทธิ์และสันติธรรม

พื้นสีน้ำเงิน หมายถึง สัญลักษณ์แห่งสันติภาพ

พื้นสีแดง หมายถึง ดวงอาทิตย์ พลังสร้างชีวิตและความเจริญรุ่งเรือง

ปีกนก หมายถึง สัญลักษณ์แห่งสันติภาพ

หนังสือ หมายถึง องค์ความรู้

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๕๕ แขวงคลองตัน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๑๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคสันติภาพชาวไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกว่า พรรคสันติภาพชาวไทย สาขา.....

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ สมาชิก ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๘ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิ์เข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดและของมีเม

อย่างรุนแรง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค

ทุกประการ

ข้อ ๕ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคสันติภาพชาวไทย ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคพิจารณา เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๐ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย คำคัดค้าน ให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๑ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิก โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๒ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรค สิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรค ตามข้อ ๘
- (๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออก ตามข้อ ๗๐ วรรคสอง
- (๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๓ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพ ตามข้อ ๑๒ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่า มติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่า สมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมีลักษณะ

ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๔ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรค ให้ถือว่าสมบูรณ์ เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง และมีผลเมื่อสำนักงานใหญ่พรรคได้รับหนังสือลาออกดังกล่าว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ สมาชิกพรรค มีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการให้คณะต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้ที่พร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรค จนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารของพรรค และ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๖ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรค ผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรคด้วย

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทา ให้อับอาย หรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๑๗ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก มีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรค เพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิก ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคให้สวัสดิการ ค้ำครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญ และเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๖

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๘ เพื่อการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้ารับฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคสันติภาพชาวไทยให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัยดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรม อันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้ลงมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๐ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมือง และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศ ชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๑ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค

(๕) เภรัญญิกพรรค

(๖) โฆษกพรรค

(๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามข้อ ๒๑

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนด ตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้น เป็นจำนวนที่เศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรค และมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคอนุมัติให้ออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่า ความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ให้ถือว่า หมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารพรรค มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบ และจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงิน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของพรรค และผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอกคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและขุดเล็กการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) ขุดเล็กพรรค

(๑๐) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสิ่งใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๒) จัดหาทุน และดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค และพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๕) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๖) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๗) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๖ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่ง มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่า การดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

- (๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัณญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับรายจ่ายเงิน บัญชี ทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่ดังนี้
- (ก) แดลงมติที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค
- (ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๒๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบสัดส่วนหรือแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ ความสามารถ เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๒๕ การคัดเลือกลูกเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้ง ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ
อำนวยการเลือกตั้งทั่วไป เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติอื่น โดยให้ถือเอาตามที่
คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติถือเป็นที่สุด

ข้อ ๓๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการ
บริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๑ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการ
สาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่น
เป็นผู้พิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรค
เป็นผู้พิจารณาในการเห็นชอบ

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๒ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใด
ให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญซึ่งมี
ภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๓ การจัดตั้งสาขา ให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้เริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกสามัญของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนา
ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำ
ทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้เริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้ง
สาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อ
ตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๓๔ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้
ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค
เป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการ
สาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรค
การเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการ

สาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกสามัญของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๕ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๖ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๗ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรค ตามข้อ ๓๕
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๘ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้ง ตามข้อ ๓๕ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมาย ในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการ และรายงานผลบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับตั้งแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรค พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๔๐ กรรมการสาขาพรรค พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง ตามข้อ ๓๕

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๔๑ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้

ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๔๒ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญ อาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการบริหารพรรค จำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น เข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอ ให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๔ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๕ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญ ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรค ตามข้อ ๔๑ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ในการประชุมใหญ่ ต้องมีสมาชิก ตามข้อ ๔๕ มาประชุมไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๗ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรค ลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มา ประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติ และประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๔๙ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ การประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๐ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และ หัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวน กรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการนัดหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๑ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๒ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๓ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญ อาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อ กรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ใน ขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอ ให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียก ประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระ ให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๔ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๕ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วย สมาชิก ของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๖ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรค ต้องมีสมาชิก ตามข้อ ๕๕ มาประชุม ไม่น้อยกว่าสามสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๗ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่ง เป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๘ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๙ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๐ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือน และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกครั้งก็ได้ ตามความจำเป็น หรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๑ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการ

ในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๓ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมือง และรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๖๔ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๖๕ พรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทินที่ได้จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชี ให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุล และงบรายได้และค่าใช้จ่ายของพรรคการเมือง กรณีที่มีสาขาพรรคการเมือง งบการเงิน ให้รวมถึง งบการเงินของสาขาพรรคการเมืองทุกสาขาพรรคการเมืองด้วย

งบดุล ต้องแสดงรายการสินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรคการเมือง

งบรายได้และค่าใช้จ่าย อย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มีกับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรคการเมือง โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

งบดุล ต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๖๖ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว ต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และเปิดเผยไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าพรรคการเมือง ต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์พรรคการเมือง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งงบการเงินต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชี

หมวด ๑๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๗ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่ากระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๘ เมื่อได้รับหนังสือ ตามข้อ ๖๗ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

- (๑) พิจารณาชี้ขาด
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ตำหนีสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่า ควรได้รับการลงโทษ โดยการลงชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจาทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๗๑ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียน ตามข้อ ๗๐ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓

หมวด ๑๓

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๗๒ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๗๓ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ติ เสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๗๔ หากมีปัญหาคงต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความ โดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๗๕ พรรคสันติภาพชาวไทยมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๗๖ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๗ ในกรณีที่พรรคสันติภาพชาวไทยต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้ว ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

หมวด ๑๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๘ บรรดาระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือกิจการใด ที่ได้กระทำไปตามข้อบังคับพรรค
ให้ถือว่า คงใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคสันติภาพชาวไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคสันติภาพชาวไทย จำนวน ๑๐ คน คือ

๑	นายสมบัติ ทิศนประเสริฐ	หัวหน้าพรรค
๒	นายระวี เจนะ	รองหัวหน้าพรรค
๓	นางกานดา รัตนวิจารณ์	รองหัวหน้าพรรค
๔	นายันทกิจ มะเซ็ง	เลขาธิการพรรค
๕	นายสุนทร เดวี	รองเลขาธิการพรรค
๖	นายมะรอสดี เปาะจิ	โฆษกพรรค
๗	นายปณิธาน จิณะหล้า	เหรัญญิกพรรค
๘	นายอภิชาติ วงศ์ญาติเม้น	กรรมการบริหารพรรค
๙	นายจุลินทร์ วรรณวิจิตร	กรรมการบริหารพรรค
๑๐	นายเกษม สุขุมภักย์	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง